

skulle de over Kongeåden, saa maa de have Universitetsexamen, for at blive ordineret. — Hvad nu det ærede Medlem for Bøile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) angaar, vil jeg sige, at det glæbde mig overordentlig, at man havde den Opfattelse, at jeg havde misforstaaet ham. Det viser altsaa, at vi i Hensynet til at forhandle denne Sag staa hinanden naermere, end jeg fit ud af hans Foredrag iforgaars. Det er mig kjert at kunne gjøre en Undskyldning til det ærede Medlem, hvis jeg har opfattet ham anderledes, end han ønsker sig opfattet. Jeg tror imidlertid, jeg skylder at gjøre det ærede Medlem opmaerkksom paa, hvorledes jeg er kommen til den Dom om ham, som han paaanbe. Jeg yttrede nemlig, at det ærede Medlem tog ikke vel imod den Fremmede, som kom her, han havde saameget at sige ham paa, inden han vilde tage sig af ham. Det ærede Medlem siger nemlig for det Første: "Dersom kunde der maasse være Noget i, at Ministeren sagde, at denne Sag kunde have bedst af at hvile noget; thi det er ikke godt, naar Opmaerkksomheden spredes paa alfor mange Punkter." Nu vil det ærede Medlem indrømme, at kommer der en Fremmed ind i hans Stue, og han saa siger til ham: "Det er kjedeligt, Du kom, jeg vilde ønske Du var bleven borte en Maanedstid eller længere, nu har jeg ikke god Leilighed til at tale med Dig, saa vil det ærede Medlem indrømme, at det er ingen hjertelig Velkomst. Det ærede Medlem siger Sp. 1373: "Dette Lovforslag har tillige den Særegenhed, at det giver Løfter om 5—6 andre Love. Jeg tror, at det vil være rigtigst, at man, samtidig med, at man løser dette Spørgsmaal, tillige gjør det nogenlunde klart, ibetmindste i Grundtrækkene, hvilket Udseende disse Love ville faae." Jeg kan ikke iffjønne rettere, end at det ærede Medlem mener, at vi først skulle se, hvorledes disse Love ville komme til at se ud; vi skulle vente, om just ikke til disses Vedtagelse, saa dog, til vi faae, hvorledes de gjennem Forhandling mellem alle Fattorer vilde komme til at se ud i deres Grundtræk; saalange skulle dette skydes tilside. Saaledes har jeg opfattet det ærede Medlems Mening i dette Punkt. Jeg skal med Fornøielse forlade det ærede Medlem. Der er endnu blot Et, jeg vil gjøre det ærede Medlem opmaerkksom paa, at han har misforstaaet en Yttring af mig, naar han mente, at jeg har sagt, at Beskippingen af de geistlige Embeder begyndte først i 1877—78. Det har jeg ikke sagt. Sp. 1402 staar der: "Mulig har den ærede Minister ment, at forsaavidt vi ventede lidt og fremdeles bevilgede, som det blev vedtaget i 1877—78, at beskikke Embeder." Det ærede Medlem veed, at Ministeren gjorde det paa egen Haand mod vor bestemte Protest, og at Fremgangsmaaden først ved Finantsloven for 1877—78 blev billiget fra Rigsdagens Side. At Forhandlingen blev ført saaledes, derom tror jeg

ikke, der kan være nogen Tvivl. Jeg vil imidlertid med det ærede Medlem forlade dette Punkt og kun udtale, at jeg tror, at det er fuldstændig korrekt, hvad jeg har udtrykt. Jeg opholder mig altsaa ikke længere derved og skal kun sige, at det er mig overordentlig kjert, at der har været en Misforstaaelse fra min Side, thi det er efter min Betragtning til Fordel for den Sag, vi have til Behandling. Det vilde altsaa, haaber jeg, kunne forstaaes, at der kan være kommet en Misforstaaelse tilstede ved disse Ytringer, som jeg nævned. Derimod maa jeg sige, at det undrer mig, at det ærede Medlem fra Bøininge (S. Holm) vil gjøre Indsigelse mod min Henvendelse til ham; thi hans Udtalelser idag staafaste fuldkomment, at jeg har opfattet ham rigtig. Jeg opfatter det ærede Medlem saaledes, at han fra sit Standpunkt vil drage nye Spørgsmaal ind til Forhandling her og se at faae dem afgjorte samtidig med denne Sag, og det, sagde jeg, var at belemre Forslagets Behandling med Ting, som man ikke tidligere har forlangt, og at det ærede Medlem altsaa vilde vanskeliggjøre Sagens Fremme. Det var det, jeg sagde. Det ærede Medlem udtalte sig nu mod mig og mente, at jeg ikke havde Ret i denne Betragtning, men samtidig gjentog han i Birkeligheden ganske det Samme, om end lidt mindre pointeret som forleden Dag, nemlig at han vilde have dette og dette forandret i Lovforslaget. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer, men henviser til Sp. 1388 og flere Steder, hvor de ville se, at det ærede Medlem forlanger, at samtidig med denne Sag skulle alle disse Ting afgjøres. Naar det ærede Medlem mener, at det var uberettiget at reise en Anke imod ham for Forandring af Standpunkt, saa vil jeg sige, at det har jeg heller ikke gjort. Jeg har endog tværtimod bemærket i mit forrige Foredrag, at det ærede Medlem ikke har været med ved disse Ting tidligere. Naar det ærede Medlem derhos mente, at jeg ikke stulde blive saa engstelig, fordi han krævede disse Forandringer, saa maa det ærede Medlem have misforstaaet mig. Det er ikke den Følelse, jeg har overfor det ærede Medlem, at jeg bliver saa forfærdelig bange. Jeg pointerer blot den under saadanne Udtalelser liggende Henfjagt overfor denne Sag. Det ærede Medlem har vist fuldstændig Ret, naar han siger, at man lidt siger, at Medlemmet fra Kolding handler imod, hvad han tidligere har gjort. Det tror jeg ogsaa, at vi ofte have hørt. Men jeg tror, at det ærede Medlem veed nøiere Besked om Ophavsmændene til disse Fortællinger end jeg, eller i alt Fald kjender dem lige saa nøie som jeg. Sværtigt skal jeg ikke nærmere opholde mig ved det ærede Medlem, navnlig ikke ved hans Udtalelser om § 16, da han selv senere er bleven opmaerkksom paa, at han har misforstaaet denne Paragraf. Men det vil jeg slaa fast, at begge hans Udtalelser ere gaade ud paa, at han ikke